RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 91r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

minassent mala punica. Verũ q̃d contra euenit illud
cantabile ñ ē adcantica canticorũ ñ pertinet. si q̃de re
spicias causã illorũ q̃ illi descensui meo nimis ingrati fuerũt
Amici nri ꝫ filii hierlm adolescentuli nri iã dudũ
rẽ gestã bene nouerũt. secdm illã parabolã quã dixi. quę
ē hui modi. homo erat patẽ familias q̃ plantauit uinea
ꝫ sepẽ circũdedit ea. ꝫ fodit in ea torcular. ꝫ cetã
usq; nouissime autẽ misit ad eos filiũ suũ dicens. uerebuntur
filiũ meũ. d̃ colonis autẽ uidentes filiũ. dixerũt in
tra se. Hic ē heres. Venite occidamus eũ. ꝫ habebimus he
reditatẽ eius. ꝫ apprehensũ eiecerũt eũ extra uineã. ꝫ occiderũt
eũ. Secdm inquã parabolã illã ego descendi in hortũ nu
cũ. idē sub lege factus sũ. ut uiderẽ poma ĉuallis. idē
ut ĉsolarer eos q̃ me expectabant in spu humiliatus
iuxta illud. Spus dni sup me eo q̃d unxerit me dns.
ad annuntiandũ mansuetis misit me. ut mederer
contrito corde. ꝫ pdicarẽ captiuis indulgentiã. ꝫ clau
sis apertionẽ. ꝫ cetã. Non solũ autẽ s. ꝫ ut inspicerẽ
si floruisset uinea. illa mirirũ uinea. de qua septuaginta
pphetica dicẽ uinea facta ē dilecto in cornu filio olei.
ꝫ cetã. usq; uinea enim dni exercituũ domus isrl ē. At
illi agricolae eiecerũt ꝫ oc[illegible] nat[illegible] cideru me. Verũtamen
licet hęc m̃ fecerint. aliq[illegible] [illegible] pars eorũ tandẽ
penitens istud cantabile dixit. Nescio. anima mea
ĉturbauit me. ppter quadrigas aminadab. Vbi